

gjøre det paa en anden Maade. Jeg kunde saaledes tænke mig, at det kunde lykkes at konstruere Lamper, som komme Sikkerheden saa nær, at det ikke var ganske nødvendigt at træffe en saa stærkt indgribende Bestemmelse, som denne er, thi det er jo ganske klart, at en Mængde Mennesker derved ville blive satte i en temmelig stor og ubehagelig Forlegenhed, naar de hver Gang de fra deres Stue skulle ud at fodre, maaste lige op ad Stuen, skulde gaa hen og tænde en Lygte med Ols i, og altsaa skulde kunne drages til Ansvar, hvis de blot en eneste Gang kom med Petroleumslampe paa disse Steder. — Det er nærmest disse to Bemærkninger jeg har at gjøre til Lovforslaget, idet jeg ellers i det Hele vilde anse det for høist heldigt om det gennem disse Bestemmelser kunde lykkes at komme de om sig gribende Udsvaader, som hele Landet er plaget af, lidt mere til Livs, end det er lykkedes i de senere Aar.

Raben: Nærværende Lovforslag er jo en gammel Bekjendt i alt Fald for de Fleste af os, idet det har været forelagt Thinget i Samlingen 1880—81. Jeg var den Gang en bestemt Modstander af dets § 1, og det i den Grad, at jeg endog udtalte, at hvis den ikke blev forandret, maatte jeg under alle Omstændigheder stemme imod Lovforslaget. Ved § 1 blev det den Gang fastslaaet, at Tage skulde opbrydes over enhver Udgangsdør, indenfor hvilke der var Mennesker eller levende Kreaturer, i en Bredde af 6 Menlige op til Tagrygningen, og igjen optækkes med galvaniseret Jerntraad. Det var Noget, jeg af mange Grunde ikke kunde gaa ind paa. For det Første vilde det foraarsage en Befolkning af en storartet Natur, at den den Gang blev beregnet, jeg tror til 8—10 Mill., naar slikt Arbejde skulde udføres i Løbet af 2 Aar. Nu er det imidlertid en anden Sag, thi nu er Lovforslaget fuldstændig gaaet hørt derfra og gaar blot ud paa, at, naar en ny Bygning opføres, eller naar Taget omlægges paa en gammel Bygning, skal det bindes med galvaniseret Jerntraad. Det er Noget, jeg fra mit Standpunkt ikke kan have videre at indvende imod. Ganske vist har jeg endnu adskillige Betæneligheder. Da vi sidst havde Lovforslaget for, udtalte jeg en Tragt for, at den Jerntraad, som blev tagen fra det nedbrudte Tag, der jo navnlig vilde blive anvendelig til Gjødning, skulde vende tilbage til Laderne i Furagen og derved kunne foraarsage farlige Tilfælde, naar Kreaturerne slugte saadanne Jernstumper, men siden den Tid har jeg ikke hørt Noget om, at

Slikt er passeret. Jeg kan derfor nogenlunde lade mig berolige i denne Henseende. Der var ogsaa en anden Betænelighed, jeg havde ved Brugen af galvaniseret Jerntraad. Jeg troede nemlig, at den ikke kunde være til Nytte, at den ikke kunde fastholde Taget, naar der kom en alvorlig Ild i en Straatagsbygning, som der jo er Tale om. Men Erfaringen har siden den Tid stadfæstet, at det dog er til ikke ringe Nytte i denne Henseende, og jeg skal derfor, som sagt, ikke have Noget imod at gaa ind paa, at Taget paa nye Bygninger eller gamle Tage, der i Fremtiden omlægges, blive opbundne med galvaniseret Jerntraad. — I § 1 omtales ogsaa, hvad der forstaas ved et ildfast Tag, og derefter skal et Tag, der er dækket med Tagfilt af en vis Tykkelse, betragtes som ildfast. Det tror jeg nu er ganske rigtigt. Tagfilt er et meget godt Tækkemateriale, det er i alle Tilfælde langt mere ildfast end Spaan og i enhver Henseende langt bedre. Et Spaantag er efter min Erfaring et meget daarligt Tag, det kan kun ligge i meget kort Tid, 7—8 Aar, hvormod Straatag kunne ligge 15—16 Aar, men det er et Spørgsmaal, om ikke andre Materialier kunne betragtes som ildfaste. Jeg saae i Sommer nede i Mellemflodvig, at man der begyndte at bruge Jernplader, en Slags tyk Jernblik, som Tagbedækning. Dette Tag skal i alt Fald ikke være meget dyrt, men jeg kan naturligvis ikke have nogen Mening om dets Varighed, eller om det i det Hele taget er anbefalelsesværdigt. Det staar imidlertid for mig, at ildfast maa det under alle Omstændigheder være. Jeg kunde ønske — men det er blot en Hensigt, jeg skal gjøre — at Spaan ikke blev betragtet som ildfast Tag, thi der er mig ikke saa faa Tilfælde bekjendt, hvor der meget let og hurtigt er gaaet Ild i Spaantag, medens Tagfilt holder sig meget længere end Spaan. — Jeg skal derefter omtale en Bestemmelse i § 3, hvor det hedder, at i Smedier og Værksteder, hvori der arbeides med Træ eller ligesaa antændelige Gjenstande, og hvori der findes Ildsted eller overhovedet benyttes Ild, skal Loftet gribes eller pudses med Kalk. Jeg vil nu tillade mig at rette et Spørgsmaal til den ærede Justitsminister, nemlig om det er Meningen, at det skal ske ligesaa, eller om det kun skal gælde, naar der indrettes nye Værksteder eller Værksteder i nye Bygninger. Thi det forekommer mig, at det i første Fald vil medføre altfor stor Befolkning for disse Haandværkere omkring paa Landet. Det er vist meget vanskeligt at finde et eneste af disse mindre Værksteder for Smede, for Hjulmagere og for Smedere, som har gribet Loft, og skal Bestemmelsen pæ-